

Nr 324.

Av herrar **Pehrsson** i Göteborg och **Wallerius**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 345, med förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1921—1922 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner.

Genom Kungl. Maj:ts proposition nr 345 har för riksdagen framlagts förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1921—1922 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner.

Vid beräkningen av dessa dyrtidstillägg har tillämpats den av Kungl. Maj:t hittills följda grundsatsen, att grunderna för de dyrtidstillägg, som fastställas för statstjänstemännen och statspensionärerna, böra i tillämpliga delar vara normerande jämväl för prästernas tillägg, vilka i enlighet därmed föreslagits skola utgå med dels dagtillägg à 1 krona 70 öre, vilket för varje familjemedlem utöver en ökas med 30 öre, dels ock procentuellt tillägg à 67 %.

Härigenom skulle proportionen bibehållas mellan prästernas och statstjänstemännens dyrtidstillägg, nämligen 7 % lägre för de förra än för de senare.

I motionen nr 315 i andra kammaren ha motionärerna framburit vägande skäl för att statstjänarnes dyrtidstillägg fortfarande skulle utgå i enlighet med de av Kungl. Maj:t år 1920 givna bestämmelserna.

De anförda skälen synas i ännu högre grad vara gällande i fråga om prästernas dyrtidstillägg, då dessa senare än statstjänstemännen

kommit i åtnjutande av dyrtidstillägg. Prästernas löner, som fastställts efter beräkning av förhållandena omkring år 1910 eller snarare åren närmast före detta år, måste genomgående anses lägre än för statstjänare av motsvarande ställning. Dessutom må erinras om, att för ett icke ringa antal prästmän, för vilka den nya löneregleringen inträtt under dyrtiden, har den nyreglerade lönen jämte därå lämnat dyrtidstillägg nedgått under vad förhållandet var före nyregleringen.

Då det för enskild motionär möter allt för stora svårigheter att verkställa en uträkning av hur 1920 års bestämmelser skulle verka efter det nuvarande eller beräknade indextalet, tillåta vi oss anhålla, att utskottet ville låta utreda detta, liksom ock huruvida kyrkofonden förmår bära den ökade utgiften jämlikt bestämmelsen, att kyrkofonden ej får för något år i vidsträcktare mån tagas i anspråk för gäldande av krigstidsunderstöd än som motsvarar fondens återstående överskott för närmast föregående kalenderår, sedan samtliga fonden eljest åliggande utgifter blivit bestridda.

På grund av vad här ovan anförts, tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta, att dyrtidstilläggen under ecklesiastikåret 1921—1922 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner måtte fastställas att utgå efter den beräkning — i proportion till statstjänarnes och statspensionärernas löner, grundad på en fortlöpande automatisk reglering efter det av Kungl. Maj:t bestämda indextalet utan annan nedsättning —, som 1920 års riksdag beslöt skola tillämpas för statstjänare och -pensionärer.

Stockholm den 15 april 1921.

Per Pehrsson.

Adolf Wallerius.